

processen bør underkastes en fornyet vurdering i 2005. Muligheden for en 5. Verdenskvindekonference holdes dermed åben.

4. Forhandlingerne om slutdokumentet var komplicerede og langsommelige. EU og den anden gruppe af industrialiserede lande, JUSCANZ, arbejdede for at styrke formuleringerne fra Beijing-handlingsprogrammet. Derimod holdt de konservative – fortrinsvis islamske og katolske – lande sig meget tæt til de oprindelige formuleringer og modsatte sig som udgangspunkt enhver formulering, der på nogen måde kunne tolkes som gående videre end Beijing handlingsprogrammet. I flere tilfælde arbejdede denne gruppe af lande aktivt for at svække formuleringerne fra handlingsprogrammet.

Det lykkedes dog trods alt at nå til enighed om slutdokumentet, som blev vedtaget uden afstemning. Adskillige delegationer tog dog i deres afsluttende indlæg i plenaren forbehold over for slutdokumentet.

5. I samlingen deltog ca. 2000 delegerede fra 178 medlemslande og mere end 2000 NGO-repræsentanter. Derudover deltog en række associerede medlemmer, relevante FN-organisationer og repræsentanter for pressen.

Den danske delegation bestod af 36 medlemmer under ledelse af ministeren for ligestilling. Folketinget var repræsenteret ved seks partier. Delegationen var i øvrigt sammensat af Grønlands Hjemmestyre, Færøernes Lagting, Det Internationale Ligestillingsudvalg, Arbejdsministeriet, Ligestillingsafdelingen i By- og Boligministeriet, Udenrigsministeriet samt en række relevante organisationer og institutioner. Ministeren for ligestilling afgav det danske indlæg i forbindelse med generaldebatten.

Udenrigsministeriet udsender en beretning om den særlige samling, som er lidt mere fyldestgørende end denne redegørelse og indeholder af Beijing+5 slutdokumentet.

De danske forberedelser

6. Med henblik på at forberede den danske deltagelse i den særlige samling nedsatte udviklingsministeren i 1999 en forberedelseskommité sammensat af repræsentanter for relevante fagministerier, organisationer og institutioner. Komitéens primære formål var at drøfte danske holdninger og forslag i forbindelse med de forberedende forhandlinger. Komitéen diskuterede endvidere et af Udenrigsministeriet udarbejdet papir om forudsete danske positioner ved

Beijing+5, som dannede grundlag for instruktionen til den danske delegation. Komitéen behandlede også den danske besvarelse af et af FN's generalsekretær udsendt spørgeskema om den nationale opfølgning på Beijing-handlingsprogrammet.

Som et dansk bidrag til den særlige samling lod Udenrigsministeriet endvidere udarbejde en analyse af arbejdet med kønsaspektet i det dansk-ugandesiske udviklingssamarbejde. Analysen blev publiceret i maj 2000 og uddelt i New York under Beijing+5. («The Challenge of Working with Gender: Experiences from Danish-Ugandan development cooperation», Udenrigsministeriet, 2000. En dansk udgave er under udarbejdelse og forventes publiceret inden udgangen af år 2000).

7. Foruden de allerede omtalte to forespørgselsdebatter i Folketinget blev Det Udenrigspolitiske Nævn den 3. maj 2000 orienteret af udenrigsministeren om forløbet af de forberedende forhandlinger. Nævnet modtog endvidere før samlingens afholdelse regeringens instruktion til den danske delegation og efter samlingen et notat om forløbet.

8. I overensstemmelse med Folketingets vedtagelser af 25. februar 2000 og 9. maj 2000 var delegationen af regeringen blevet pålagt at arbejde for at fastholde den positive og fremadrettede linie, der blev udstukket ved de tidligere afholdte internationale konferencer og deres opfølgingskonferencer, og som fastslog, at uden kvinders fulde og lige deltagelse i samfundsudviklingen kan en bæredygtig økonomisk, social og demokratisk udvikling ikke sikres. Det var derfor vigtigt, at handlingsprogrammet fra Beijing ikke genåbnedes, og at fremskridt opnået på FN's andre opfølgingskonferencer, herunder især den særlige samling om befolkning og udvikling, Cairo+5, afspejledes i slutdokumentet fra Beijing+5. Delegationen skulle endvidere virke for, at rækken af FN's verdenskvindekonferencer sikredes, og at den næste ville blive afholdt i 2005.

De specifikke danske prioriteter som fastlagt i instruktionen var:

- Kønsspecifik fattigdomsbekæmpelse
- Kvinders menneskerettigheder
- Sundhed, herunder reproduktive og seksuelle rettigheder
- Fremme af kvinders muligheder for at udfylde en central rolle i samfundsudviklingen og sikre deres indflydelse og kapacitet («empowerment»)